

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Irmantas Beržinis:

Pastaruoju metu galime matyti daug filmų apie Kristaus kančias, nukryžiovimą. Kristaus mirtis parodė, kaip labai Jis mus myli, nes dėl Jo mirties mes gavome išteisinimą. Evangelijose akcentuojama, kad Kristus praliejo savo brangų kraują, kuris nuplovė mūsų nuodėmes ir nusikaltimus. Mes skelbiame, kad Kristus myli žmones, nes Jis yra pasakęs: „Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti.“ Evangelijos žinia nesibaigia vien Kristaus mirtimi. **Jėga yra Jo prisikėlime**

.

Prisiminkime, kas buvo su mokiniais. Jie vaikščiojo su Jėzumi, betarpiškai su Juo bendravo, pats Jėzus juos mokė. Jie buvo mokomi daug daugiau, nei yra užrašyta Biblijoje. Jie matė daug ženklų ir stebuklų. Kai kuriuos stebuklus jie matė pirmą kartą gyvenime: kaip Jėzus padaugino duoną ir žuvis, kaip iš mirusiųjų prikėlė Lozorių. Bet, kai pamatė, kaip Viešpatį suėmė, kaip Jį mušė, kaip žiauriai kankino, jų viltis dėl Kristaus prisikėlimo buvo sudaužyta. Mokiniai girdėjo Jėzų kalbant, kad Jis bus nukryžiuotas, palaidotas ir trečią dieną prisikels. Susidūrę su realybe, mokiniai buvo išsigandę ir pabėgo. Jie galvojo, kad Kristus įkurs Karalystę čia pat, greitu laiku.

Apaštalai įgavo drąsos tik tada, kai Jėzus prisikėlė

ir jiems pasirodė. Petras prieš tai Jėzaus tris kartus išsižadėjo, o įgavę drąsos, mokiniai nebebijojo mirties.

Prisikėlimu mokiniai buvo padrąsinti. Prisikėlimas paliudija, kad Kristus sakė tiesą, kad Jo žodis ir pažadais yra tvirti. Mes galime turėti tvirtą viltį Kristaus pažadu, nes Jis pademonstravo, kad Dievas turi galią prikelti iš numirusi. Jeigu tai būtų tik pasakyta, bet nepademonstruota realiu būdu, tai žmonės galėjo sakyti, kad tai yra tik žodžiai. Jėzus Kristus ne tik kalbėjo apie tai, bet ir įvykdė.

Nė vienas religinis mokytojas ir lyderis nėra to padaręs, nes nė vienas savy neturi prisikėlimo galios.

Hebrajams 2,12-14: „sakydamas: „Aš paskelbsiu Tavo vardą savo broliams, vidury susirinkimo Tave šlovinsiu giesme“. Ir vėl: „Aš Juo pasitikėsiu“. Ir vėl: „Štai Aš ir mano vaikai, kuriuos man davė Dievas“. Kadangi vaikų kraujas ir kūnas bendri, tai ir Jis lygiomis juos prisiėmė, kad mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties jėgą, tai yra velnią“.

Noriu atkreipti jūsų dėmesį į žodžius: „Mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties jėgą, tai yra velnią“. Kada ant Kristaus buvo sudėtos pasaulio nuodėmės ir Jis mirė, tai buvo kova. Kada Jis prisikėlė - parodė, kad turi galią virš mirties.

Kaip žmonės patenka į velnio įtaką? Kaip visa žmonija pateko velnio valdžion? Dievas Adomui ir Ievai buvo davęs įsakymą: „Nevalgykite nuo vieno medžio. Tą dieną, kai valgysite jo vaisius, jūs mirsite.“ Žmonės nepakluso šiam vieninteliui Dievo įsakymui ir jį sulaužė. Taip jie pateko velnio valdžion. Piktasis dar vadinamas ne tik „melo tėvu“, bet ir „žmogžudžiu nuo pradžios“. Kokią pasaulyje šiandieną jis turi galią? Didžiulę. Per nuodėmę valdo žmones. Pastebėkime, kokius filmus rodo televizija? Smurtinius. Apie nužudymus. Taip žmonės pripratinti lengvai žiūrėti į kitų mirtį. Kiek daug kūdikių negimė, nes buvo padaryti abortai. Mirtį regime ne tik filmuose, bet ir apie ją kasdien girdime: „Tą nužudė, tas nušovė ir t.t.“ Visų laukia mirtis. Jūsų taip pat laukia mirtis, bet Kristus sako, kad Jis nugalėjo mirtį, Jis nugalėjo piktąjį. Kiekvienas, kuris nori būti dvasiškai gyvas, gali ateiti pas Kristų, atgailauti ir gauti amžinąją gyvybę ir prisikėlimą. Apaštalas Paulius taip pat kalba, kad jis laukia prisikėlimo, nes buvo įsitikinęs prisikėlimu. Daugybė žmonių paliudijo, kad Kristus ne tik mirė, bet ir prisikėlė. Prisikėlusį Kristų matė Marija, matė mokiniai. Tomas iš pradžių nepatikėjo, kol nepalietė žaizdų, o Jėzus pasakė: „Dar labiau palaiminti tie, kurie tiki nematę.“

Nė vienas nėra matęs, kaip pats prisikėlimas įvyko. Šiandieną niekas negali to pavaizduoti filme, kad būtų teisingas vaizdavimas. Kadangi mokiniai matė prisikėlusį Kristų, jie įgavo drąsos. Jieėjo skelbti žmonėms apie Jo mirtį, laidotuves ir prisikėlimą.

Ir mes krikštu demonstruojame būtent tai. Mes galime prisiminti savo krikšto dieną, kad pavedame savo gyvenimą Kristui. Tai ypač reikia prisiminti tiems, kurie seniau gyvena krikščionišką gyvenimą. Ar aš gyvenu sau? Ar aš gyvenu Kristui?

Romiečiams 6,5-7?: *„Jei esame suaugę su jo mirties paveikslu, būsime suaugę ir su prisikėlimo, žinodami, jog mūsų senasis žmogus buvo nukryžiuotas kartu su Juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad mes daugiau nebevergautume nuodėmei. Juk kas miręs, tas išlaisvintas iš nuodėmės.“*

Reikia būti suaugusiems su Kristaus mirtimi. Kada krikšto metu mes paneriname į vandenį, demonstruojame, kad palaidojami kartu su Kristumi, kada išnyrame – simbolizuoja prisikėlimą. Gyventi Kristui, o ne sau.

5 eil. sakoma, kad būsime suaugę su prisikėlimu. Ateis laikas ir mes būsime prikelti. Taip, kaip Kristus buvo prikeltas. Jis turėjo kūną, kokį po prisikėlimo turėsime ir mes. Galėsime džiaugtis

su Juo visą amžinybę.

Piktasis Jėzaus prisikėlimu yra nugalėtas. Kristus prisikėlimu parodė prieš jį savo galią. Mirties valandą mes galėsime pasitikėti Kristumi, nes Jis piktąjį nugalėjo. Piktasis niekuo negalės mums pakenkti. Dabar, kol čia gyvename, mes turime saugotis ir nepapulti į nuodėmes, nes per nuodėmes papuolame į jo zoną, į jo įtaką.

Todėl būkime mirę nuodėmei, mirę sau, bet gyvi Kristui.

2010-04-04, Marijampolė